

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Reus simulans mortem, tumulo proximus dat se in fugam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*Reus simulans mortem, tumulo proximus dat
se in fugam.*

Ex-Histor. Lusit. sub Ioanne II.

Simulare lethum pluribus letho fuit.
 Exceptione testis omni maior es
 Malefane futor cum Clytemnestrâ tuâ
 Brulæ, quem Calvinus irretiuerat,
 Abicere mandans fibulam, setam, picem,
 Corijque veteris corrogata fragmina,
 Aurique montem pollicens altissimum,
 Si te perægnum fingeres, dein mortuum;
 Vtrumque abundè doctus es tuo malo,
 Mors ficta veram genuit. Et mendiculo
 Sors eadem Hebræo contigit, dum fallere,
 Stipis impetrandæ gratiâ, dolo pari
 Admisit olim Thaumaturgum: heu! falsus est,
 Repertus à fodale cassus spiritu.
 Fuit & Polono pauperi fraudi sua
 Fraus, quem Minister in feretro conditum
 Viuum & volentem dum vocat, mortem vocat.
 Flebilia sunt hæc, Hilaribusque dissona;
 Est quod propinè lätius & amænus.
 Dum Lusitana sceptrâ Ioannes manu
 Gereret potente, gereret ingenio pari,
 Captiuus arcto mancipatus carceri
 Furcâ vel ense, vel rotâ damnas erat:
 Iam Theta nigrum Iudices præfixerant.
 Quid agat, periclo sese vt eruat, reus?
 Nox ipsa dormiebat obscurissimè,

H 6

Repen-

Repentè vocem is edere intolerabilem,
 Torminibus intolerabilissimis grauem
 Opprimere ventrem manibus, inferni solo,
 Impetere murum capite, tellurem pede,
 Manibus capillos vellere immani modo.

Aedilis aduolare carcerarius,
 Famuli que captiui que, quos custodia
 Liberior habuit, & rogare, quid rei?
 „ Heu morior, inquit, atra me mergit dies,
 „ Heu morior. En & asthma corripuens gulam,
 Præceptis que lapsus virium, aduentum breui
 Semper-minacis hospita prædicere.

Mora nulla medicum. Is interim circumuagis
 Ut albet oculis? nasus ut sensim minor
 Recedit intrò? ut halitus venis abit?
 Ut spasmus artus stringit, ut neruos trahit?
 Ecce ore patulo spiritum edit vltimum,
 Ecce obijt, aiunt, morte felix hac suâ,
 Quem dirior manebat ac infamior.

En medicus, ille os brachium que consultit,
 „ Nil penitus animi palpitantis emicat,
 „ Actum est, peractum est, asserit (de expertibus
 Erat ille medicis, ut reor, queis moris est
 Terram creare gibberam, & saccum suum,
 Et melius auri nosse, quam venæ sonum)
 „ Quin me aduocastis temporius? haud huic erit
 „ Ptisana deinceps vsus; ad Plures ijt.

Dixit, & ad ægros hinc suos se transtulit.
 Feretrum paratur: iam dies maturior
 Ad vmbilicum se suum illustrem dabat,
 Quando hic opertus mortuorum linteo
 Effertur. Hora est, pone laniam, moque,

Sat benè peracta hucusque cessit fabula,
 Esto rediuiuus, id salus iubet tua.

Vbi se propinquum iam sepulcreto sacro
 Persensit, atque hic stare sandapilarios,
 Vt in profundam se tabernam mergerent,
 Vlulare primum, mox leuare brachia
 Cœpit; repentè fugere sandapilarij,
 Et qui à sacello est carceri, dux funeris.

Reus inde spondâ desilire celerior,
 Factusque volucris euolare quò licet.

Patefacta fraus est: imperato Iudicium
 Haud mora fatelles hac & illac mortuum
 Extra sepulchrum quæritat. miser haud sibi
 Consulere valuit, captus est: sed en frequens
 Coijt senatus, atque capitali rei
 Regem interesse iuuat instar arbitri.

Sunt qui se uero calculo, discedere
 Abs antè latâ fas negent sententiâ,
 Nulli patronam crimini fraudem volunt.

Pars in fauorem mollior, vitâ reum
 Nutuque donat optimo fraudem bonam,
 Quâ se, absque ruptis carceris repagulis,
 Sine vi, alienâ detulit foras manu.

Diu pertinace fluctuatum in Curiâ.
 Iusso Senatu diuidi, in Partes itum.

Pars æqua parti ne vel vno maior est,
 Stetitque firmum lancis æquipondium,
 Donec profatus pauca Princeps arbiter,
 „ Nolo sceleratis, nolo sceleribus fauor
 „ Meus vt vel yngue proficit vnico: attramen
 „ Cùm paria vitæ ac mortis hæc suffragia
 „ Conspicio, nostrum est vergere in clementiam.

H 7

„ I vin-

» I vincla, lictor, exime. Omnes ocyus
 » Probare Patres, præque Patribus reus
 » Hac digna Rege verba, digna Iudice.

*S. Lupus Senonum Episcopus demonem sibi
 insidiantem ollâ includit.*

Ex eius Vitâ in Surio.

C Larus erat ouium Pastor & Pater Lupus,
 Sed Senonum: is arte lusit insigni lupum,
 Sed stygium. Opacæ noctis in silentio
 Peruigilem in hymnos fortè se dederat sacros,
 Sitiq̄ue fauces arefactas senserat.
 Torrebat ingens æstus auras vndique,
 Eratq̄ue solito nequior Canicula.

Affuit ab orco peruigil etiam gener
 Plutonis illic quispiam, per & hanc sitim
 Arripuit ansam molliendis fraudibus,
 Lupoq̄ue tricis implicando hanc destinans,
 Aestum malignus halitu augebat suo.

Miratus æstuarè plus æquo Lupus,
 Nebulonis æstum sensit, atque æstum parat
 Suum. vicissim, quo reponat par pari.

Sitire simulans horridum, seruo iubet,
 Putei recentis plusculum illuc vt ferat.

Seruus, iteratò ferre ne fors imperet,
 Ollam implet vndâ, dein suo profert hero.

Diabolus ollam conspicatus, hanc inuit
 Illicet; an vt venena lymphis misceat,
 An vt calorem, nescio. verum scio
 Lupum id notasse, perq̄ue clathros dexteræ

Vidisse